

INHOUD

3	Inleiding
3	Een nieuw parochieseizoen
6	Kaderdag van de Hofkerk, gehouden op 19 september 2015
8	Pastorie weer in gebruik
10	Verbinding en verbroedering
11	Brood II
13	Boekpresentatie Ari van Buuren: 'Stemsleutels'
15	Feest 22 augustus
15	Hof der Verbeelding
17	Oproep vrijwilligers koffiegroep
17	Dameskoor zoekt versterking
18	De pastor Nico Essenzaal
19	Koffieochtend
20	Klaverjassen 2015
20	Personalia
25	Van de voorzitter
26	Bijzondere tentoonstelling in Nieuwe Kerk
26	'Vieringen voor allen' in de Open Hof
27	Colofon
28	Liturgiekalender

Het komende nummer van HOFNIEUWS zal verschijnen op:
woensdag 16 december

Kopij voor dit nummer dient u in te leveren vóór:
maandag 30 november

Kerkbijdragen:

t.n.v. RK Kerkbestuur Parochie HH Martelaren van Gorcum
Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam.
IBAN NL 13 INGB 0000 1225 88

Stichting Restauratie Kanjermonument Hofkerk
Bankrekeningnummer: **IBAN NL 51 RABO 0334 4428 18**

INLEIDING

En weer is het een volle Hofnieuws, zo vlak na de zomer.

Er gebeurt zoveel in onze gemeenschap.

Frank de Haas schrijft als voorzitter van de pastoraatgroep dit keer een bezinnend woord. Frank van der Zouw doet verslag van de kaderdag. Ton Broerse vertelt over de verbouwing van de pastorie. René van Eunen vertelt ons over verbinding en verbroedering in onze gemeenschap en tussen de gemeenschappen in Oost. Valkhof Pers vertelt over het nieuwe boek van Ari van Buuren en over de boekpresentatie. Nico Essen geeft kleine juweeltjes naar aanleiding van de overledenen uit ons midden. Zelf heb ik deel II geschreven over de cyclus van het brood. En daarnaast zijn er allerlei nieuws feiten en feitjes die deze Hofnieuws lezenswaardig maken. Het is mooi deel te mogen uitmaken van zo'n levende gemeenschap!

Coen van Loon, diaken

**Het
cadeau
voor
elke
zieke?
Geef tijd!**



Cordaid Bond Zonder Naam – september 2015

EEN NIEUW PAROCHIESEIZOEN

Wat een hartverscheurende beelden komen er dagelijks op ons af van de diepe ellende van al die, inmiddels miljoenen, vluchtelingen.

Iedereen zal het beeld hebben gezien van het jongetje, Aylan Kurdi, op het strand, verdronken in zee... Veel van wat wij dagelijks meemaken, valt eigenlijk in het niet bij dit soort verschrikkingen. Gelukkig wordt er steeds meer aandacht besteed aan dit immense probleem en staan er steeds meer mensen op die, op welke wijze dan ook, deze medemensen in nood te hulp willen schieten.

Het is de alledaagse werkelijkheid van onze verscheurde wereld.

Niemand kan er zijn ogen voor sluiten.

Ik ben dit stukje bewust met deze opmerkingen begonnen. Met die alledaagse werkelijkheid hebben wij allemaal te maken. En laten we met z'n allen ook scherp blijven. Want deze naasten moeten onze aandacht blijven krijgen én alle hulp die we maar kunnen geven.

We staan aan het begin van een nieuw parochieseizoen. De zomer loopt op zijn eind. We hebben kunnen genieten van de zon, van het soms tot 's avonds laat lekker buiten zijn. Er zijn, hopelijk, vele momenten geweest van rust, van stilte, van ontmoetingen waar we in drukke tijden te weinig aan toekomen, van een stukje bezinning: wie zijn wij, waar staan wij, hoe kijken wij naar de ons omringende wereld, hoe verhouden wij ons tot onze medemens?

Het nieuwe kerkelijke seizoen is inmiddels begonnen. Op allerlei momenten en bij allerlei activiteiten gaan we elkaar weer ontmoeten. Dat zijn hopelijk weer veel mooie ontmoetingen, waarin we onze verbondenheid ervaren, waar we vreugde, bemoediging en bevestiging in vinden. Levenskracht. Daarvoor biedt een geloofsgemeenschap als de onze alle ruimte. Daarvoor bieden wij elkaar alle ruimte. De kerkelijke ontmoeting heeft natuurlijk een bijzondere dimensie. Het gaat niet louter om de gezelligheid. (al is er niks tegen gezelligheid...)

We zijn een gemeenschap van gelovigen. We laten ons inspireren door die onuitputtelijke bron: de bijbel. Dat is ons gemeenschappelijke referentiekader. Die overwegen we telkens weer, daar hopen we ook telkens weer inspiratie aan te ontfangen voor onze opstelling en ons gedrag in het alledaagse leven.

Ik hoop van ganser harte dat we er met elkaar een heel mooi nieuw seizoen van zullen maken. Met allen die zich op enigerlei wijze met onze geloofsgemeenschap verbonden voelen.

We zullen ons met elkaar bezinnen op de toekomst van de parochie. Wat doen we om die gemeenschap levend te houden? Hoe bewaken we de vitaliteit van een parochie die ons dierbaar is? In goed contact met andere kerken in onze nabije omgeving.

Het zijn vragen die op verschillende plaatsen nadrukkelijk aan de orde komen. Bijvoorbeeld in de pastoraatsgroep, waarvan ik voorzitter mag zijn.

Op 19 september was er een bijzondere dag. Toen kwam – voor het eerst – een grote groep vrijwilligers uit onze gemeenschap bijeen, voor een ontmoeting waarin we met elkaar hebben overwogen waar we staan, waar we voor staan, als persoon, als actieve groep, als gemeenschap van gelovigen. We spraken vrijuit over de toekomst van de parochie die ons dierbaar is. We deden dat vanuit een positieve grondhouding, vanuit waardering voor elkaar. En we stonden open voor de werking van de Geest. Een inspirerende dag!

Op 4 oktober openen we officieel het nieuwe seizoen, met een feestelijke viering waarin we onze verbondenheid met deze gemeenschap en daarmee met elkaar kunnen uitdrukken.

En op een nog vast te stellen tijdstip willen we een parochie-inspiratiedag houden, waarin we met iedereen die erbij wil zijn over alle zaken van gedachte kunnen wisselen die we met elkaar in onze gemeenschap van grote betekenis vinden.

Wat ik bovenal van belang vind is dat we – met de verschillen die er natuurlijk ook binnen onze gemeenschap zijn in visies, voorkeuren, keuzes – met elkaar in gesprek blijven. Dat we het echt de moeite waard vinden elkaar te blijven ontmoeten. Met een houding van respect en verdraagzaamheid. Met - die term drukt het beste uit wat ik wil zeggen - een positieve grondhouding.

Laten we er samen een seizoen van maken waar we na afloop met voldoening op kunnen terugkijken. Laten we samen voortdurend naar de verbinding blijven zoeken. Zo kunnen we werken aan een hartelijke parochiegemeenschap. Aan een hartelijke kerk.

Frank de Haas, voorzitter pastoraatsgroep

Anders hè! zo'n nummer van Hofnieuws zonder de tekeningen van Jan Quint!



Jan is met vakantie.

In de volgende nummers van Hofnieuws zullen de tekeningen van Jan wél weer te bewonderen zijn.

Fijne vakantie Jan!

KADERDAG VAN DE HOFKERK

gehouden op 19 september 2015

Onverwacht viel op 15 juli jl. een uitnodiging in mijn mailbox voor het deelnemen aan een kaderdag van onze parochie. Ik nam de uitnodiging aan want dit leek mij een goede gelegenheid om eens nader kennis te maken met de andere Parochieleden van onze Kerk.

Bij binnenkomst in het Philosophicum Dijnselburg te Zeist bleek al een flink deel van de genodigden aanwezig te zijn, allemaal bekende gezichten uit onze Parochie, die al van de welkomstkoffie stonden te genieten.

Klokslag 10 uur ving de bijeenkomst aan met een woord van welkom door Arthur Andregg, die hierna het woord gaf aan Chris 't Mannetje die de inleiding deed met een Bijbeltekst uit Matteüs 9:18 "De genezing van twee blinden", met hierna de bede aan Hem; "Heer open onze ogen". Hiermee gaf Chris aan dat wij onze ogen moeten openen voor een veranderende wereld rond onze Parochie en Kerk. Dat was dan ook het thema van de dag. Hoe maken en houden wij in deze veranderende wereld nog een plaats voor onze Kerk en Parochie.

Daarvoor moeten wij handelen zoals deze tijd van ons verlangt. Niet met verouderde oplossingen maar met geheel eigen nieuwe ideeën. De oude cultuur met oude oplossingen is verleden tijd, daarmee lossen wij de problemen van deze tijd niet mee op.

Hierna moesten wij vragen beantwoorden over welke ervaringen wij zelf hadden in onze Godsbeleving, met de Kerk en onze inspiratie. Onze activiteit als lid van het bestuur en pastoraatsgroep. Of, zoals bij mij, om lid te zijn van één van de koren.

Wij vulden, ieder voor ons, deze moeilijke en ook persoonlijke, diverse vragen in. Daarna kwam de groep in willekeurig samengestelde drietallen bijeen om kernzinnen, die uit de beantwoording van de vragen waren ontstaan, uit te wisselen.

Dit werden toch wel heel interessante en ook persoonlijke geloofsgesprekken. Daarna werd collectief de conclusies van de verschillende

drietallen besproken en gereflecteerd door Chris. Ook hierop ontstonden weer boeiende gesprekken en discussies.

Dan volgt de lunch met soep en brood en de gesprekken werden onder de lunch voort gezet.

Na de lunchpauze leidde Arthur het gesprek in en verwees naar het document Visie. Dit document was gemaakt in 2012 in een toen al snel veranderende tijd en al gauw bleek dat dit document na 3 jaar tijd al weer gedateerd was. Het organogram van onze Parochie werd gepresenteerd en mijn persoonlijke conclusie is dat er toch heel veel werk door onze vrijwilligers wordt verzet bij de invulling van al deze functies binnen onze Parochie.

Dan volgt een presentatie over de bestuurlijke samenwerking binnen de Unie. Hier vertelden Ton Broerse en Tim Stok over hun ervaringen bij het oprichten en hun functioneren binnen het bestuur van de verleden jaar gevormde Personele Unie en hoe belangrijk het is dat zij in dat bestuur sleutelposities innemen.

Tim vertelde ons dat onze Parochie een krachtige positie inneemt, zowel in de bezetting van de diverse door vrijwilligers bezette functies als ook de krachtige financiële positie samen met die van Diemen en Duivendrecht. De overige 4 parochies kunnen onze financiële ondersteuning niet missen.

Een theepauze volgt.

Tijdens het vervolg van de middag kwamen de eindconclusies. Wat hebben wij opgepakt en wat doen wij er mee in de toekomst. Waaraan gaan wij nu werken. Weer veel discussie en vragen. Tijd om te oogsten.

Hierna vatten Coen en Ari van Buuren deze inspirerende dag samen. Tijdens de afscheidsborrel gezellig even napraten en dan weer terug naar huis. Dank voor deze bijzondere dag.

Frank van der Zouw

De inspiratie van een ander

*Geeft je kracht, de weg te gaan
Niet alleen, maar met elkander
Samen op weg, ik zie je staan.*

PASTORIE WEER IN GEBRUIK

Op 26 juli jl., enkele weken na de oplevering door de aannemer, is na een verbouwingsperiode van 6 maanden de pastorie van de Hofkerk weer feestelijk in gebruik genomen.

Na een jarenlange periode van voorbereidingen, gesprekken, plannen, hernieuwde en afgekeurde plannen, werd in januari begonnen met de ontruiming en daarna de renovatie van de pastorie. Dat was hard nodig, want leidingen waren sterk verouderd, ja soms gevaarlijk; een kleine wildgroei aan sanitaire voorzieningen, keukenblokjes en boilers was ontstaan (maar intussen vervallen); en warmte-isolatie en brandveiligheid gaven grote zorgen.

Dankzij voortvarend werk van de Stichting tot Beheer van de Hofkerk en de scherpe planning van aannemer en uitvoerders was het werk op tijd klaar.

Op de begane grond is een vernieuwd Parochiecentrum ontstaan: prachtige zalen en kamers.

Leidingen werden vervangen, schilderwerk is verricht, isolatie tussen de plafonds en dubbelglas (speciaal voor monumenten) is aangebracht; alle deuren zijn brandwerend gemaakt. Maar ook monumentale details, zoals kasten van architect Kropholler en koperen deurklinken, zijn bewaard gebleven.

In zijn toespraakje sprak pastor Leo Nederstigt de wens uit dat dit weer een ontmoetingsplaats voor parochianen en buurtbewoners mag zijn.

De oude grote keuken op de begane grond is omgetoverd tot een eigentijdse werk- en ontvangstkamer voor pastor Coen van Loon. De

oude 'stencilkamer' is tevens de ruimte waar de administratie van de kerk gevoerd wordt.

In de gang is ruimte gemaakt voor een royaal toilet voor minder validen. Hiervoor moest de toegang tot de kelder verplaatst worden. De twee zalen zijn bouwkundig helemaal opgeknapt, maar ook het oude interieur is vervangen door frisse, praktische meubelen en aankleding. De keuken is voorzien van moderne apparatuur en kasten. Heet thee-water komt rechtstreeks uit de kraan; voor groepen kunnen hier maaltijden bereid worden en de afwas gaat de machine in.

In de zalen hangen nu de historische portretten van de oud-pastors die voorheen in de donkere gang hingen. De zalen zijn ook naar hen genoemd. Alleen de nieuwe werkkamer (in de oude grote keuken) had nog geen pastorsnaam. Op verzoek van het Parochiebestuur en de Stg. Beheer heeft Anneke van Horssen-Goddijn een portret geschilderd van pastor Piet de Reus. Dit schilderij werd na de viering op 26 juli door pastor Nederstigt onthuld en naar de pastorie overgebracht, waarna pastor Nederstigt het vernieuwde Parochiecentrum heeft ingezegend. Pastor Piet de Reus heeft in de jaren '70 krachtig de vernieuwing van onze parochie gestalte gegeven en weer rust gebracht in onze parochiegelederen. Pastor de Reus is in 1969 in de Martelaren gekomen en in 1980 overgeplaatst naar Bussum en enkele jaren later - op betrekkelijk jonge leeftijd - overleden.

Op de bovenverdiepingen van de pastorie zijn dankzij een uitvoerige verbouwing nu vier luxe huurappartementen gerealiseerd, voorzien van moderne keukens, sanitair enz. Binnenkort nemen nieuwe bewoners er hun intrek.

Op 26 juli bedankte ik - namens de parochie - de leden van de Stichting Beheer: Wim Nypels, Astrid Broerse, Casper van der leeuw, Kees de Haan en Olaf Olmer voor hun grote inspanningen voor het tot stand komen van deze renovatie. Ook pastor Leo Nederstigt komt grote dank toe, omdat hij de vrijmoedige plannen van het bestuur door dik en dun gesteund en verdedigd heeft.

Vele kerkgangers, buurtbewoners en genodigden - die deze zondag niet op vakantie waren - hebben 's middags de pastorie kunnen bewonderen. De bisschoppen Mgr. Punt en Mgr. Hendriks waren ook op vakantie, maar lieten via een brief van kanselier E. Fennis aan het Parochiebestuur en de Stichting Beheer weten: *"De bisschop dankt u voor alle inspanningen en goede zorgen. Gods zegen over uw werk en van uw medebestuurleden."*

Op dit moment wordt nog gewerkt aan kleine afwerkpuntjes: een extra lamp hier, een spiegel daar, brievenbussen zus en een naambordje zo. Alle groepen die de zalen huren en gebruiken zijn vanaf augustus weer welkom in ons vernieuwde Parochiecentrum. Al deze mensen worden natuurlijk ook hartelijk bedankt voor hun inschikkelijkheid tijdens de verbouwingsperiode.

Dan nog een verzoek: wilt u bij uw bezoek aan de pastorie s.v.p. wel letten op de juiste deurbel? De bovenste bel is voor het Parochiecentrum, de bellen voor 94 A t/m D zijn voor de bovenetages.

Na deze ingrijpende verbouwing hopen we - zoals pastor Leo Nederstigt zei - dat parochianen en buurtbewoners weer vele jaren onze vertrouwde pastorie kunnen gebruiken voor gesprek, ontmoeting en inspiratie.

Ton Broerse, Parochiebestuur

VERBINDING EN VERBROEDERING

Iedereen weet dat er een grote verscheidenheid is aan religieuze gemeenschappen in Amsterdam. We weten van elkaars bestaan, maar hebben we elkaar ooit echt ontmoet? Hebben we echte gesprekken gevoerd, samen gevierd?

Vanuit onze kerk zijn er meerdere malen excursies geweest naar andere kerken. Zowel vorig jaar als dit jaar viel de keuze op een kerk uit de regio waartoe wij als katholieke kerk behoren.

In 2014 werd de Sint Urbanuskerk in Duivendrecht bezocht, nu het kerkgebouw De Drie Stromen (parochie De Graankorrel) in Zuid-Oost. Bij het bezoek aldaar op 4 juni jl. werd onze kleine delegatie warm ontvangen. Ik was onder de indruk van de geweldige inzet van alle vrijwilligers waarvan ik Daniëlle die op voortreffelijk wijze en ondanks haar ziekte het kinderkoor leidt en de 95-jarige heer Alfons Ruitenbeek die zich al vele jaren buitengewoon inzet voor kerk en samenleving even apart wil noemen. Over dit bezoek heeft u al kunnen lezen in het vorige Hofnieuws in een verslag van Inge Veenker en Adrie Lechner.

Buiten deze kennismakingen heeft onze kerk al een lange traditie achter de rug van het maken van verbinding met mensen van een andere religie of cultuur d.m.v. het uitnodigen van gastsprekers en oecumenische vieringen met geloofsgemeenschappen in de Watergraafsmeer.

De ontwikkelingen daarin staan niet stil, u herinnert zich bijvoorbeeld vast nog onze vrij recente uitwisseling met het Apostolisch

Genootschap. De geweldige inzet van wijlen Bert van Horssen en pastor Nico Essen voor deze vieringen en ontmoetingen wil ik daarbij niet onvermeld laten.

Gezien mijn interesse voor de interreligieuze dialoog vroeg Hilde Claas mij in 2013 om lid te worden van het Breed Interreligieus Overleg (BIO) van Amsterdam-Oost. Hilde was toen al enige jaren bij dit overleg betrokken.

Het BIO is sinds 2005 een platform voor ontmoetingen tussen diverse geloofsgemeenschappen. Diaken Coen van Loon, die inmiddels ook deel uitmaakt van dit overleg, schreef eerder dit jaar over het ontstaan ervan in Hofnieuws. De afgelopen jaren ben ik verschillende keren aanwezig geweest bij dialoogavonden waarvan er een aantal werden georganiseerd door het BIO met medewerking van Dialoog in Actie.

Ik bewaar goede herinneringen aan de mooie avonden in de Al Kabir moskee en de Liberaal Joodse Gemeente (LJG) waar de ontstane contacten hartverwarmend en boeiend waren.

Onlangs werd er op zaterdag 6 en zondag 7 juni gevierd dat het BIO tien jaar bestaat. Op de eerste dag werd de fototentoonstelling 'Geloven in Gemeenschap' geopend door Fatima Elatik in de Openbare Bibliotheek aan het Javaplein. Thans is deze tentoonstelling in onze kerk te bewonderen. Ook stelden diverse gebedshuizen in Oost (waaronder onze kerk) zich open en op de tweede dag was er vanaf 16.30 uur een interreligieuze viering in de Muiderkerk.

Deze viering heb ik zelf als zeer indrukwekkend en ontroerend ervaren. Er werd gesproken en gezongen door mensen uit kerken en gebedshuizen in Oost en van de LJG. Tijdens de goedbezochte viering werd duidelijk met hoeveel liefde iedereen aanwezig was, hoeveel hang er is naar zachtmoedigheid en vrede. Na de viering werd dat nog eens benadrukt bij de gemeenschappelijke maaltijd tijdens welke ik het genoeg had om o.a. te praten met Tedo Kiel van 'De Bron', de Kleine Zusters van Jezus van IJburg, en ds. Julia van Rijn, één van de initiatiefnemers van het BIO. Het jubileumweekend is mede dankzij alle enthousiaste voorbereiders een groot succes geworden. Coen van Loon heeft hierbij ook grote inzet getoond.

Betrokken zijn bij het BIO heeft mij nieuwe inzichten geschonken zoals wat er nu precies bij de mensen leeft in de geloofsgemeenschappen in Oost en hoe zeer zij op zoek zijn naar samenhang met elkaar, naar ontmoeting. Men wil niet langs elkaar heen leven, maar regelmatig gebeurt dat wel. En dan heb ik het nog niet eens over de religieuze vijandigheid welke in onze maatschappij helaas ook aan de orde is. Wat is er dan mooier om verbroedering te beogen en te bewerkstelligen?

Vanuit het BIO stimuleren wij elkaar en de mensen om ons heen graag om tot een betere samenleving te komen!

René van Eunen

BROOD II

In het vorige nummer vertelde ik u dat het de zomer van het brood was. Vijf zondagen verbleven we in het zesde hoofdstuk van Johannes. We kwamen velerlei aspecten van 'brood' tegen. Wij werden gevraagd eens goed te herkauwen de betekenis van het warme brood van de bakker (geef ons heden ons dagelijks brood); het manna, brood uit de hemel, waarmee het joodse volk overleefde in de woestijn; Jezus als voedsel (letterlijk!) voor eeuwig leven. Eerst klinkt het nog vriendelijk in dat zesde hoofdstuk: "Ik ben het brood om van te leven. Wie naar Mij toe komt krijgt geen honger meer, en wie in Mij gelooft krijgt nooit meer dorst." (vers 35) Jezus legt de keuze bij ons; Hij nodigt ons uit naar Hem toe te komen. "Allen die de Vader Mij toevertrouwt, komen naar Mij toe, en wie naar Mij toe komen, zal Ik nooit buitensluiten." (vers 37)

Dit is één van de zinnen die hier een aantal keren herhaald worden. Hier staat ook die bekende zin uit de zondagsliturgie: "Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald. Als men van dát brood eet, zal men leven in eeuwigheid" (vers 51).

Jezus wil ons duidelijk maken wat het betekent Hem te volgen. God, Jezus en de mens zijn in elkaar verstrengeld. Wij zijn de ranken, Jezus de wijnstok en God de wijngaardenier in een ander beeld uit Johannes. Dat beeld komt telkens bij mij boven wanneer we spreken over de relatie tussen God en mensen. Zo innig is de relatie tussen God en mens. Naarmate het hoofdstuk vordert, worden de woorden uitdagender. Er moet duidelijk gemaakt worden wat de implicaties zijn van de komst van Jezus op aarde. Het gaat om een harde werkelijkheid. Jezus wil ons duidelijk maken wat Zijn komst ten diepste betekent; dat Hij bereid is mens te worden (uit de hemel neer te dalen) en als mens te sterven, om op die manier ons te verlossen.

En het gaat erom of wij Jezus willen aanvaarden; Hem in ons leven willen binnenlaten. Het betekent leven uit zijn leven, leven ten koste van zijn leven, om zo te zeggen: zijn vlees eten en zijn bloed drinken. Zo 'innig' is het. Aanvaarden wij Hem, dan aanvaarden wij Zijn manier van leven. Dan komt er een andere dimensie in ons leven die ons open maakt en ons niet langer alleen voor onszelf doet leven. Iemand

noemde het 'een berouwvolle dankbare liefde, die op onze beste ogenblikken tot tranen toe kan roeren'.

Ik schrijf dit deel II na de vrijdag dat de wethouder Verheijhal aan de Polderweg is open gegaan voor de opvang van vluchtelingen.

's Ochtends ging hij open, 's avonds waren er al 180 mensen.

Amsterdam wil 1500 mensen opnemen in afwachting van registratie in Ter Apel. Ook dat is een heel harde werkelijkheid. Vijf jaar oorlog in Syrië, vijf jaar leven onder bombardementen van vatenbommen van de eigen regering, geeft zeven miljoen vluchtelingen, 3 miljoen in Syrië zelf, vier miljoen daarbuiten. Het is een immens probleem. Zo worden wij op de proef gesteld. Het gaat hier om onze medemens! De medemens in wiens ogen wij Christus herkennen.

Jezus zei harde woorden. Vers 66: 'Toen keerden velen van zijn leerlingen Hem de rug toe en trokken niet langer met Hem mee'. Zij konden het niet langere horen. En Jezus vroeg aan de twaalf: 'Jullie willen toch niet óók weggaan?' Dat is de consequentie van die berouwvolle dankbare liefde. Die liefde vraagt erom in praktijk gebracht te worden. Jezus kan het niet mooier maken.

Mijn antwoorden zijn niet bevredigend, zoals ik in de vorige Hofnieuws al zei. Omdat er in feite geen algemeen antwoord is. Ieder van ons moet haar of zijn eigen antwoord vinden op de uitdaging die Christus ons stelt. We mogen wel weten dat de Geest van God met ons meegaat en ons kracht geeft; ruimte geeft voor onze worsteling.

Coen van Loon, diaken

BOEKPRESENTATIE ARI VAN BUUREN:

'STEMSLEUTELS'

'Stemsleutels – bespiegelingen over woord, stem en taal' is een nieuw boek van Ari van Buuren, lid van onze Pastoraatsgroep en oud-ziekenhuispredikant.

Dit boek is een kleinood aan persoonlijke gedachten over het wonder van de taal. Het heeft een gevarieerde inhoud, met biografische accenten. Het bevat een vijfluk aan Bespiegelingen over woord, stem en taal. Ertussendoor staat een viertal Spiegelbeelden als intermezzi.

Een beroepsleven lang heeft Ari zich als theoloog en ziekenhuispastor bezig gehouden met het Woord en de woorden.

'Stemsleutels' zet in met de eerste woorden van het Johannes-evangelie: 'In het begin was het woord, en het woord was bij God, en het woord was God'.

Wat is het geheim van het woord? Vanaf het eerste levensjaar gaan wij mensen praten. Onze moedertaal kleurt ons spreken. Onze adem gaat als een strijkhout langs de snaren van de stembanden. Het is een wonderlijk, soms goddelijk proces. Anderzijds kunnen stemmen als van Hitler of IS ook demonisch zijn.

Talen weerspiegelen culturen en religies.

Ari zoekt gidsen in het labirint van stem en taal.

Hij noemt o.a. Rumi, Etty Hillesum, de Libanese zangeres Fairouz, Martin Luther King, Anne Frank, bisschop Desmond Tutu, ook de Franse schrijver André Schwarz-Bart. De laatste schreef de onvergetelijke roman 'De laatste der rechtvaardigen' over de Jodenvervolgingen de eeuwen door.

Het is vooral de Zuidafrikaanse dichteres Antjie Krog, die Ari heeft geraakt.

Zijn boek filosofeert niet alleen, het is ook meditatief en poëtisch. Er staan gedichten van anderen en hemzelf in. Hij schetst de weg van soms verzengende passies naar compassie, mededogen.

Dagboeken geschreven tijdens een ziekteproces tonen bijzondere taal. Het schrijven ervan kan een therapeutisch instrument zijn voor patiënten en hun naaststaanden. Ari verwijst daarbij naar zijn vorige boek 'De passie van leven, liefde en dood', waarin hij op basis van hun dagboeken het ziekte- en stervensproces van zijn vorige vrouw beschrijft.

Maar ook schrijft hij vanuit zijn reisdagboeken naar Libanon, Syrië, Israël, Palestina en Turkije. Zowel persoonlijk als professioneel in het UMC-Utrecht stond hij midden in de ontmoeting van culturen, ethieken en religies. Hij spreekt daar vaak over als een gevecht om wederzijdse zegen.

'Stemsleutels' weerspiegelt zijn ervaringen als ziekenhuispastor, retraitsgids, psychotherapeut en intercultureel consulent. In de elf jaren dat hij in de psychiatrie werkte leerde hij de waarde van metaforen. In de interreligieuze dialoog zijn woorden eender en anders.

'De bedding leidt de stroom, en de stroom verlegt de bedding' is voor de auteur een leidende metafoor.

In augustus 2014 onderging Ari een riskante neurochirurgische ingreep nabij het spraakgebied, waar hij goed uitkwam. Dit hersengebied is

wetenschappelijk onderzocht door de neuroloog Michael Persinger. Hij noemt het zelfs het spirituele domein van de 'God Experience'...

Ook dit werkt door in Ari's boek.

In die operatietijd is hij geïnspireerd door muziek van Frederico Mompou en door poëzie van Antjie Krog, met als kernzin: "In de wieg van mijn schedel zingt het/ontbrandt het".

Hoe stem je je op elkaar af? – ons omgaan met die vraag bepaalt de toekomst van de samenleving. 'Stemsleutels' is een bijzondere poging tot afstemming. Laten we ons daarin betrekken?

Op **vrijdagmiddag 30 oktober 15.30-17.00 uur in de Hofkerk** vindt de presentatie plaats van 'Stemsleutels – Bespiegelingen over woord, stem en taal'. Welkom!

Uitgave van Valkhof Pers, Nijmegen; ISBN 978 90 5625 452 0;
€ 15,00. Bent u van plan te komen, meld u dan even aan op:
j.wijkhuizen39@upcmail.nl

FEEST 22 AUGUSTUS

Die zaterdag vulde vanaf 15.00 uur de tuin van de pastorie zich langzaam met steeds meer mensen. Een aantal jonge moeders van de Linnaeushof en omgeving hadden een feest georganiseerd. De laatste jaren heeft er op de Hof zich een behoorlijke verjonging voorgedaan. Het feest was om buurt en kerk met elkaar in contact te brengen. Zóveel jonge gezinnen hadden we lang niet meer gezien in de kerk.



Aansluitend was er de jaarlijkse potluck van de vereniging tot behoud van de Linnaeushof.

Beiden liepen vloeiend in elkaar over.

Deze dag gaf me een heel tevreden gevoel. En het zette me aan het denken. Wat betekent het

succes van dit feest nu voor de parochie? Welke wegen wil een parochie inslaan om toekomst te verzekeren? De parochie, zoals wij dit kennen, zal zeker blijven bestaan. Maar wanneer de kerk op deze manier ook voor de buurt een functie kan krijgen, dan is dat beslist een verrijking!

Coen van Loon, diaken



Op donderdag 8 oktober a.s. start alweer het vierde seizoen van de Hof der Verbeelding. Op iedere tweede donderdag van de maand vertonen wij een film. Tot en met juni zullen wij in totaal 9 films vertonen, per thema 3 films. Het eerste thema van dit seizoen is 'Vluchtelingen'. Hieronder leest u over de inhoud van de eerste drie films.

8 oktober

Een Deense film uit 1987 die aanvangt in het begin van de 19e eeuw in een plattelandsdorp aan de westkust van Jutland waar de knappe zussen Martine en Filippa samen met hun vader wonen. Hun vader is de stichter van een strenge piëtistische geloofsgemeenschap. De zussen hebben veel aanbidders. Tot grote tevredenheid van hun vader komt het echter nooit tot een relatie of een huwelijk. Bijna een halve eeuw later komt Babette aan in het dorp. Ze is gevlucht uit Frankrijk voor de repressie van het revolutionaire bewind. Op voorspraak van Achille Papin komt ze Martine en Filippa onderdak vragen. Ze is bereid gratis te werken voor hen. De zussen nemen haar in hun huis op als kokkin. Wanneer enkele jaren later Babette de hoofdprijs van 10.000 frank van de Franse lotto wint, vraagt ze de zussen of ze het feestmaal mag bereiden welke ze van plan zijn te houden om de honderdste verjaardag van hun overleden vader te herdenken. Het wordt een feestmaal dat bij de uitgenodigde vrome dorpelingen nog lang zal nazinderen.

12 november

Een Nederlandse film uit 2013. Mirte is schoonmaakster in het aanmeldcentrum voor asielzoekers bij de luchthaven Schiphol. Wie als vluchteling Nederland binnenkomt, verblijft maximaal tien dagen in dit met stapelbedden ingerichte voorportaal van het beloofde land - een plaats en periode die buiten het gewone leven lijken te staan. Dit niemandsland is een plek die past bij Mirte. Zij is een door het leven beschadigde vrouw, bits en defensief, die houvast zoekt in de routine van de zwabber en zelfs haar zoontje op afstand houdt. Maar als de West-Afrikaanse Luc opduikt, moet ze haar schild laten zakken.

10 december

Een beroemde, Amerikaanse film uit 1991. Moody is een Iranee die als dokter werkzaam is en hij woont met zijn Amerikaanse vrouw Betty en hun dochtertje Mahtob in de VS. Maar zijn vaderland trekt en hij overtuigt Betty ervan om met het gezin een vakantie in Iran door te brengen. Betty heeft haar bedenkingen, maar stemt er toch mee in. Eenmaal in Iran worden haar nachtmerries waarheid, wanneer Moody besluit dat het gezin in Iran zal blijven wonen en hij zich van een geheel andere kant laat zien. Betty wil ontsnappen om terug te keren naar Amerika, maar niet zonder haar dochtertje.

Wij zijn blij dat pastor Ari van Buuren ook in dit nieuwe seizoen weer de vaste inleider en gespreksleider is op onze filmavonden.

Vanaf 19.30 uur bent u welkom voor een kopje koffie of thee. De film start om 20.00 uur. Wij vertonen onze films voortaan in wat iedereen kent als de blauwe zaal in de prachtige, vernieuwde pastorie. Dus niet meer in de Sacristie. U kunt dus de ingang van de pastorie aan de voorkant bij het kerkplein gebruiken. Zoals altijd is er na afloop van de film gelegenheid tot napraten onder het genot van een drankje.

Wij vragen een kostendeekkende bijdrage van € 5,-.

I.v.m. rechten mogen wij geen filmtitels openbaar maken. Wij brengen u graag op de hoogte van de filmtitels en de data van de vertoningen via e-mail: hofderverbeelding@outlook.com.

Wij verwelkomen u graag op onze filmavonden.

René van Eunen - namens de Hof der Verbeelding

OPROEP – OPROEP - OPROEP

Gaat het koffieschenken na de viering op zondag nog door??

Er is een groot tekort aan vrijwilligers/sters voor het koffie/thee schenken op zondag.

De nog weinige vrijwilligers worden overbelast en het plezier verminderd dan snel. Men is hierdoor te vaak aan de beurt.

We willen toch graag dat de gezelligheid voor velen na de viering niet verdwijnt.

Daarom vragen wij om meer vrijwilligers/sters: **Kom de koffiegroep versterken. Vele handen maken licht werk.**

Vooraf willen wij een oproep doen aan de jongeren. Het zal toch niet zover komen dat we moeten stoppen met het koffie/thee schenken??



U kunt zich opgeven en tevens inlichtingen inwinnen bij :
Netty Disch tel. 668 43 28 en/of Trees v. Galen Last, tel. 692 06 74.

DAMESKOOR ZOEKT VERSTERKING!

Het dameskoor is misschien niet het bekendste koor van de Martelaren. De dames zingen vooral bij uitvaarten, huwelijken en Allerzielen.

Sinds ongeveer een jaar is Karel Blok weer terug bij het koor als organist en dirigent. De dames worden echter ouder. Dringend zijn zij op zoek naar versterking. Zeker bij uitvaarten is het belangrijk om goed voor de dag te komen als parochie. Denkt u er eens over na?

Naast het zingen staat de ontmoeting en de gezelligheid bovenaan! Hebt u interesse, dan kunt u zich bij mij melden.

Coen van Loon, diaken

DE PASTOR NICO ESSENZAAL

'Zou ik met de familie Goedemans ergens in de pastorie kunnen zitten?' 'Kijk maar of de pastoor Noletzaal vrij is'. Ja de ruimten in onze opgeknapte pastorie hebben nieuwe namen gekregen. Niet meer de grote of de kleine zaal, de grote of de kleine keuken, maar de pastoor Zoetmulder, Busch, Nolet of de Reuszaal. Ook is er een nieuwe ruimte gerealiseerd. Dat vind ik geweldig. Ik weet hoe blij je mensen hiermee kunt maken....

Ina, Aafke en ik waren met vakantie naar Noorwegen. Noorwegen. Dat is natuur. Als je van de natuur houdt, ga dan daarheen. Naar de fjorden, die enorme meren tussen de bergketens, met overal water-vallen en met hoog daarboven de eeuwige sneeuw.

In Andalsnes maakten wij die klim naar dat spectaculaire uitzichtpunt op het fjord. Een klim ook voor onge oefenden naar zo'n 550 meter hoogte. Maar bij de afdaling ging het mis. Ik gleed uit en brak mijn enkel. In Molde werd ik geopereerd. Met twee krukken verliet ik het ziekenhuis, mocht mijn voet niet belasten.



We hadden nog zeven dagen in Noorwegen voor de boeg. Maar wat kon je?

Ik bak, ik doe de afwas, ik laad de auto, ik parkeer de auto. Ach, wat doe ik niet? Ik kon niets, helemaal niets, alleen maar toekijken. Je moest alles uit handen geven.

'Laat je verwennen'. Lijkt leuk, maar je wilt het niet. Autorijden moest Ina. Zij alleen, alles.

Ik zat op de achterbank, kussen in je rug, kussen onder je voet en dan die voet tegen de ruit. Uren heb ik zo gezeten.

En dan een koffiestop, en nog belangrijker een sanitaire stop. Ina parkeerde zo dicht mogelijk bij de toegang. Ik de auto uit, hinkelend op die krukken, en dan waar is het toilet?

'Beneden in de kelder'. Ook voor hem? Neen, daar was een liftje naar boven, naar een invalidentoilet. Dan was je gered.

Overal die blikken. 'Wat zielig'. Een mevrouw met een arm in het gips groette me. 'O, had ik ook maar een arm gebroken'. De ober van het restaurant regelde opgewekt een tafeltje, waar ik gemakkelijk kon zitten. Iedereen leek je te willen helpen.

Ik las: iemand met een handicap is geen zielepiet, maar een parel om te laten glimmen....

Wilde je nog iets zien? Zo'n beroemde staafkerk? Hoe mooi, maar hij lag altijd zo'n 100 meter van de weg af. Onbereikbaar. Die waterval? Een wandeling van 30 minuten. Niet te doen. Bij het toeristenbureau vroegen we om een rolstoel. Men deed een oproep via Facebook. Op onze laatste dag was er een beschikbaar. We konden er toen geen gebruik meer van maken, maar toch was het aardig.

Toen naar huis.

De alarmcentrale stelde voor, dat ik met het vliegtuig zou gaan, en dat Ina en Aafke daarna rustig naar Nederland zouden afreizen. Wij vonden dat geen goed plan. Samen uit, samen thuis. Achter in de auto zitten was ik al gewend. We hoopten, dat de boot ook wat hulpvaardig zou zijn. We mochten het dek op vlak bij de lift, en later werd er een rolstoel voor mij geregeld. Toen Denemarken door en Duitsland. Wat geweldig, op hoevele plekken wordt er met invaliden rekening gehouden. Je lijkt dikwijls de enige die er gebruik van maakt, maar ze zijn er. Wat een service!

Hoe geweldig vind ik het dus ook, dat er in onze vernieuwde pastorie een invalidentoilet is gerealiseerd. Nu besef ik pas goed, hoe blij je mensen hiermee kunt maken. Ik zou voor deze nieuwe zaal wel een naam weten....

Zondag 26 juli waren we thuis. De parochie was al geïnformeerd. Vele kaarten lagen op ons te wachten, bloemen werden bezorgd, de telefoon bleef rinkelen. Hoe warm die belangstelling. Heel veel dank!

Maandag 24 augustus werd het gips verwijderd. Lopen kon ik al wel, maar nu ook weer fietsen en weer lachen.

Nico

KOFFIE OCHTEND

Heeft u zin in 'n kopje koffie of thee, zin in een praatje?

Dan bent u iedere 3^e dinsdag van de maand van 10.00 tot 12.00 uur van harte welkom in de pastorie, Linnaeushof 94.

De eerstvolgende koffie ochtenden zijn:

op de dinsdagen 20 oktober – 17 november – 15 december.

Ik en Ria deden samen de koffie ochtenden, Ria moet helaas stoppen. Daarom zoeken wij vrijwilligers om deze gezellige en fantastische bijeenkomsten voort te zetten. Wie komt ons helpen?

U wordt als vrijwilliger met open armen ontvangen!! Tot gauw??

KLAVERJASSEN 2015

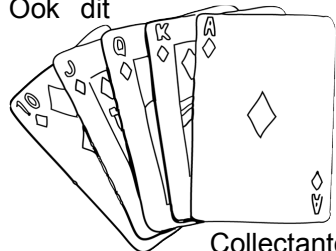
Het is alweer zover, de klaverjas-wedstrijd georganiseerd door het collectantencollege komt er aan!

De wedstrijd wordt gehouden op, let wel, vrijdag 13 november 2015, in de koffiebeuk van onze kerk. Het zal beginnen 's avonds om 20.00 uur. Het inschrijfgeld bedraagt 2 Euro per persoon. De koffie en/of de thee wordt u gratis aangeboden.

Ook dit jaar zal er weer een loterij worden gehouden met fraaie prijzen.

De inschrijfformulieren voor deze gezellige klaverjasavond zullen binnenkort verkrijgbaar zijn.

Noteer de datum en geef u op voor deze gezellige jas-avond! Tot gauw!



Collectanten College.

PERSONALIA

Onze overledenen:

Bij het afscheid van Ab Divendal 98 jaar

Op 28 december 1916 werd Ab in Amsterdam-West geboren.

Hij groeide op in een gezin met vijf jongens en twee meisjes. Het katholieke geloof en de parochie namen een grote plaats in in het leven van de Divendals.

In 1931, tijdens het dieptepunt van de crisisjaren ging Ab werken als jongst-bediende bij de Kas Vereeniging in de Spuistraat in Amsterdam. Rond 1940 ontmoette hij Rie Adolfs tijdens het volksdansen in het van Nispenhuis. Met Rie zou hij trouwen.

Maar eerst kwam de oorlog. Tijdens de oorlog werd Ab te werk gesteld in een fabriek in Duitsland. Rie bleef in Amsterdam achter en kreeg een zogenaamde "Jodenwoning" op de Linnaeuskade.

Na de bevrijding keerde Ab terug naar Nederland. Hij ging weer naar zijn oude werkplek. Hij klom op tot afdelingschef en procuratiehouder. Tot zijn pensionering werkte hij daar met plezier.

Het huwelijk van Ab en Rie bleef kinderloos. Dat was voor beiden een heel groot verdriet.

In 1999 gingen Ab en Rie vanwege de gezondheid van Rie in "De Diem" wonen.

Ab en Rie, ze waren altijd samen, Ab zorgde heel goed voor Rie. Zij overleed in 2001.

Ab werd toen lid van de cliëntenraad. Hij deed mee met de activiteiten in huis en als het nodig was zorgde hij voor medebewoners. In 2007 verhuisde hij naar Berkenstede.

Ab was sinds 1945 verbonden met de parochie van de Martelaren van Gorcum. Hij begon als zanger van het gregoriaans koor. Vanaf de oprichting van de LWM in 1971 waren Ab en Rie leden van de LWM. Beiden waren zeer gemotiveerd voor de Nederlandstalige liturgie.

Samen bezochten zij bezinningsdagen en liturgiebesprekingen. Ab maakte liturgieboekjes, maar bovenal was hij zanger! Hij was tenor en had een prachtige stem. Hij kende zijn partijen goed. Menig tenor heeft hij geholpen bij het onder de knie krijgen van de partij. In 2005 ontving Ab de eremedaille van Gregorius omdat hij 60 jaar zanger was. Het was een geweldig feest.

Muziek betekende veel voor Ab. Hij zong niet alleen, hij was ook pianist. Tijdens familiefeestjes, dansavonden, kerkdiensten en concertjes speelde Ab op de piano. Familie vertelde over de avonden met Sinterklaas- en Kerstliedjes. Tijdens de pinksterviering in Berkenstede van dit jaar was Ab nog de pianist. Heel veel mensen maakte hij gelukkig met zijn muziek. Maar ook de teksten van de liederen lieten

hem niet los. De tekst van het tafelgebed “Gij die weet” bijvoorbeeld, die sprak hem enorm aan.

We hadden het goed met Ab, heel goed en toen werd hij toch nog ziek. Dat je op zijn leeftijd toch nog ziek kunt worden, daar had hij geen rekening mee gehouden. De ziekte benam hem zijn eetlust en energie. De repetities bezoeken, meezingen, het ging niet meer. Weet je wat het is zei hij: “Ik wil nog zo graag, ik wil meedoen, ik heb het zo goed”.

Op zondag 5 juli zijn we gaan zingen tijdens een viering in Berkenstede. We zagen dat het einde in zicht kwam, we zagen zijn verdriet, hij kon niet meer meedoen. De laatste weken zijn we dicht bij hem gebleven. Wanneer we weggingen zei hij: “Ik vind jullie allemaal zo lief”.

Ab overleed op 29 juli in zijn kamer in Berkenstede. Hij werd 98 en een half.

Wij hielden veel van Ab en zullen hem missen.

Namens de LWM,
Marianne Horn

Annie Goedemans – Zukowski 93 jaar

Annie kwam graag in de kerk. Ze vond hier haar geloof, maar ook gezelligheid. Mooi vond ze de vieringen. Ze hield van de koren, van de muziek, maar ze hield ook van de ontmoetingen na de viering, de koffie in de koffiebeuk.

Toen haar gezondheid het kerkbezoek moeilijk maakte, bezocht ik haar zo af en toe thuis. En ga dan maar zitten, want Annie had veel te vertellen. Verhalen over haar kinderen en kleinkinderen, van wie ze zoveel hield, op wie ze trots was, maar die ook zo heel anders leefden als zij. Ja, hoe anders is deze tijd. En dan ging ze graag terug in de tijd. En vertelde over haar vader: Jozef Zukowski. Die had haar Poolse en Russische liederen geleerd. Vroeger had ze veel gezongen, zelfs een keer voor de radio, samen met haar broer Stan. Daar kreeg ze zelfs geld voor. Haar vader kwam uit het grote Oostenrijks-Hongaarse Keizerrijk. Hij had een talenknobbel, sprak Italiaans, Duits, Russisch en al die Slavische talen.

Hij kwam midden in de 1ste wereldoorlog terecht. Hij werd een held en werd gedecoreerd met het IJzeren Kruis, 1916 FJ (van Franz Jozef). Die plechtigheid werd gefilmd en was in de bioscoop te zien in het filmjournaal. Wonderwel zag zijn vrouw in Holland die film. Zij herkende haar man. Hij leefde! Zij had tijden niets van hem gehoord.

Dit prachtige verhaal schreef ik uit in Hofnieuws nr. 5 2014.

Jozef overleefde de oorlog, ging terug naar zijn moeder. Zij zei: Vraag de Poolse nationaliteit aan. Dan was je geen verliezer, dan hoorde je bij de overwinnaars. En hoe belangrijk was dat later bij de 2e wereldoorlog. Hij was geen Duitser. Zijn zoon hoefde niet in Duitse dienst.

En 'Je bent getrouwd. Ga terug naar je vrouw'. Zo ging hij naar Nederland.

In 1920 herenigde hij zich met zijn vrouw. In 1922 werd Annie geboren, in 1924 haar broer Stan.

Ook Annie kreeg niet de Nederlandse nationaliteit. Ze was Pools. Dat was heel lastig, toen Annie werk zocht. Ze had een werkvergunning nodig, en dat was een heel gedoe, behalve uiteindelijk voor een Joodse werkgever, die daar niet op lette. Die zag een vrouw die heel goed was in vreemde talen, ja, dat had ze van haar vader. Met plezier heeft ze daar gewerkt.

Annie werd Nederlandse toen ze met Wim Goedemans trouwde. 42 jaar zouden zij gelukkig getrouwd zijn. Dankbaar waren we, dat ze zo geweldig hun 40-jarig huwelijksjubileum gevierd hadden. Want heel onverwachts stierf Wim, die sobere, eenvoudige, eerlijke, goede man. Hij werd 69 jaar. Annie overleefde hem 21 jaar.

'Jij was er altijd voor ons', zo lezen we op de rouwcirculaire.

Dankbaar zijn we, dat we haar zo lang mochten behouden, die lieve moeder, schoonmoeder en oma. (N.E.)

Henk Versluis 85 jaar

Henk schreef graag brieven. Hierin vind je zijn levensvisie, maar ook zijn geloof. In zijn laatste brief schreef hij: 'Hoe ouder ik werd, hoe meer ik me verzoende met de gedachte, dat het eens zo ver zal zijn. Ik ben steeds nieuwsgierig geweest, wat er komen ging, 'dat zou de bekroning moeten zijn van het leven'. Ik hoop, dat jullie mij zullen herinneren met een glimlach. Over het algemeen ben ik een erg tevreden mens geweest. Samen met Gré heb ik een heel fijn leven gehad.

Hij schreef over het leven: Vooral het doorzettingsvermogen om te overwinnen, daar kunnen we veel van leren; ik heb er tenminste een boost van gekregen om bij tegenslagen de kop in de wind te gooien. Het leven is het waard om te vechten voor ons algeheel welzijn.

Hij schreef ook over zijn gezin: Ik ben zo gelukkig met wat ik aan en met jullie beleef. Ook, dat ik van die heerlijke kleinkinderen heb, die mij plezier geven op mijn oude dag. Terugblikkend heb ik het toch ook heel bijzonder gehad met mijn lieve vrouw en jullie lieve moeder.

Hij schreef ook over zijn geloof: Het leven volgt zijn koers en door naar boven te kijken krijgt de hoop op een langdurig geluk een klap. Het geeft

me nu al opluchting te weten dat mijn RK-geloof ook vertrouwen geeft in de toekomst.

Bij de uitvaart van Gré (19 maart 2008) las Henk in de kerk het Hooglied der liefde.

Om Liefde gaat het in het leven. Liefde die Henk in al zijn kwetsbaarheid uitleefde in zijn grote zorgzaamheid. Liefde, die hij mocht ervaren bij zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen. Zo eindigt dat Hooglied: Geloof en hoop en liefde zullen blijven, alle drie, maar de grootste is de liefde. Misschien wil Henk dit nog tot ons zeggen: Laat er altijd geloof, hoop en liefde zijn in jullie leven, maar de liefde is de grootste. (N.E.)

Ton Joos 77 jaar

Ton was een man van een dag. Tweemaal had hij een zwaar hartinfarct gehad. Tweemaal was hij goed door de operatie gekomen. Maar altijd wist An dat het zou kunnen gebeuren. Altijd, als ze s 'nachts even wakker werd, voelde ze of Ton er nog was. Lang, heel lang ging het goed.

Zaterdag 22 augustus waren zij op de tuin. An lag als koningin Beatrix in de zon. Ton zou wat losse tegels vastzetten. Opeens een klap. Tapaz, de hond, begon ongelooflijk te blaffen. Voor de 3^e keer stond zijn hart stil. Een bijzonder mens heeft ons verlaten.

22 jaar was hij een fenomeen in het OLVG. Hij werkte op de postkamer, maar was overal voor inzetbaar. Hij was er voor alles en iedereen. Hij regelde de festiviteiten, de jubilea die uitgebreid gevierd werden. Als er verpleegsters uit het buitenland kwamen, was Ton de man, die naar de ambassade ging om de visa te regelen, en als er kleding en apparatuur voor een tweede leven naar Polen getransporteerd konden worden, was Ton de chauffeur.

Toen hij in 1987 zijn eerste hartinfarct kreeg belde hij naar An: 'Ik lig bij mijn baas in bed'.

Hoe vreesde hij, dat hij afgekeurd zou worden, want hij leefde voor zijn werk. Uiteindelijk werd hem toch aangeraden op zijn 59^{ste} in de VUT te gaan. Een groots afscheid werd hem bereid. En Ton was echt geroerd door de enorme waardering die hem van alle kanten werd toegezwaaid.

Ton trouwde met An van Boxtel, die hij op een dansavond in het parochiehuis van de Bonifatius had leren kennen. Zij kregen twee zonen. Lang woonden zij in het Amsteldorp, een prachtige plek voor de kinderen.

Bijna 20 jaar hebben Ton en An van hun pensioen mogen genieten. Samen. An vond het heerlijk dat Ton toen altijd in de buurt was. Zij genoten van de komst van de kleinkinderen, maar ook van de tuin en iedere zondag waren zij gastheer en gastvrouw in de Teslatoren en kon je bij hen dansen. Hoe blij, hoe rijk waren zij met elkaar. Hoe staat het op de rouwcirculaire geschreven:

*'Niemand staat stil bij het woordje samen,
maar het is een groot gemis,
als samen uit je leven verdwenen is'.*

Altijd, als An wakker werd, voelde ze even of Ton er nog was. (N.E.)

Frederica Louvine Hicks, Freddie 81 jaar

Freddie en de twee zussen onder haar werden geboren op het eiland Saint Kitts, in de buurt van Eustachius en Guadeloupe. Het was een voormalige Engelse kolonie, dus thuis werd Engels gesproken.

De jongste twee werden op Aruba geboren. Om te kunnen studeren kwamen de vijf zussen naar Nederland. Daarna woonden en werkten Freddie en haar zus Mientje op Curaçao om later weer naar Nederland te komen. Freddie werkte als afdelingshoofd in Tabitha. Zij was een grote vrouw met gezag en wijsheid. Ook haar neven en nichten hadden een intensief contact met haar.

Nadat hun vader in 1969 overleden was en begraven op Saint Kitts, kwam moeder naar Nederland en ging bij Freddie wonen. Toen zij overleed in 1996 brachten alle zussen haar terug naar Saint Kitts waar ze bij haar man begraven werd.

Sinds januari ging het slechter met Freddie. Zij had zuurstof nodig en 24-uurs verzorging. Mientje was iedere dag bij haar en verzorgde haar. Toen ze overleed leek het dat ze wachtte totdat heel de familie om haar heen stond. Toen de laatste er was zuchtte ze en was vertrokken.

Op 18 september werd zij vanuit de Martelaren begraven. Van haar moeder had ze geleerd: 'Leave everything in Gods hand and He will take care and you don't have to worry'.

Vanuit die instelling heeft zij geleefd.

VAN DE VOORZITTER

De zomer is een tijd van rust, even tot bezinning komen en genieten van het mooie weer en wellicht ook een vakantie. In de Hofkerk werd echter niet op de lauweren gerust. Op 27 juli was de feestelijke opening van de compleet gerenoveerde pastorie. Vele jaren van discussie en onderzoek gingen hier aan vooraf. Maar nu was het eindelijk zover: een

pastorie die er niet alleen pico bello uitziet maar ook onze parochie nieuw leven inblaast. De 4 appartementen zijn inmiddels verhuurd en brengen een uitstekende huuropbrengst op waarmee we een financiële basis hebben om de onderhoudskosten van onze gebouwen te betalen. De benedenverdieping is helemaal geschikt gemaakt voor verhuur aan groepen van meditatie tot yoga, van huwelijksfeest tot vergadering. En natuurlijk is er ruimte voor onze eigen activiteiten.

Heeft u belangstelling om gebruik te maken van een van de zalen of de tuin, meldt u zich bij Astrid Broerse die namens de stichting Beheer (Mobiel: 06-13803044, E-mail: astridbroerse@kpnmail.nl) de ruimtes beheert.

Vervolgens was er op 22 augustus het Zomer Hoffeest georganiseerd door Lidy Knol en een aantal buurtbewoners. Het is een prachtfeest geweest voor jong en oud. Geweldig is dat het initiatief is gekomen van nieuwe mensen, die de verbinding met de buurt en ons zoeken. Het past geheel in de lijn van ons streven om op een nieuwe manier kerk te worden: niet naar binnen maar juist naar buiten gericht.

Op 19 september zijn wij daarvoor bij elkaar gekomen om met een groep van 32 actieve parochianen uit besturen, koren en diverse groepen te praten wat ons beweegt om voor onze geloofsgemeenschap actief te zijn. Deze bijeenkomst vond plaats onder de bezielende leiding van Chris 't Mannetje. Iedereen was het er over eens dat het een bijzondere ervaring was om op deze wijze met elkaar het gesprek aan te gaan. Deze dialoog willen we uitbreiden naar de rest van onze gemeenschap en daarbuiten. Hiervoor zullen we in het na- of voorjaar een inspiratiedag organiseren. U bent bij deze uitgenodigd. Eerder in Hofnieuws las u al een uitgebreider verslag over de kaderdag.

Gesterkt door de hartverwarmende inzet van parochianen en buurtbewoners, kijk ik samen met u uit naar een mooi en inspirerend kerkseizoen. Hartelijke groet,

Arthur Anderegg [anderegg@xs4all.nl]

BIJZONDERE TENTOONSTELLING IN NIEUWE KERK over het Christendom en keizer Constantijn

Vanaf oktober zijn in De Nieuwe Kerk Amsterdam zeldzame kunstschatten uit onder andere de Vaticaanse Musea te bezichtigen in de tentoonstelling: *Rome. De droom van keizer Constantijn – Kunstschat-ten uit de Eeuwige Stad*.

In het oktobernummer van het bisdomblad "SamenKerk" leest u een uitgebreider artikel over deze tentoonstelling.

Tentoonstelling "Rome. De droom van keizer Constantijn"
3 oktober t/m 7 februari 2016, dagelijks van 11.00 – 17.00 uur
€ 16,00 (kinderen t/m 11 jaar gratis)
€ 4,50 met Museumjaarkaart
De Nieuwe Kerk Amsterdam (naast Paleis op de Dam)
Informatie: www.nieuwekerk.nl

'VIERINGEN VOOR ALLEN' in de Open Hof

Vanaf afgelopen augustus wordt er in de Open Hof op elke eerste donderdag van de maand een oecumenische viering gehouden. Welkom zijn de bewoners van de Open Hof, maar ook de buurtgenoten, ja wij allen. Het zijn immers 'Vieringen voor allen'.

Donderdag 1 oktober: ds. Dirk-Jan Thijs
Donderdag 5 november: pastor Nico Essen
Donderdag 3 december: ds. Rhoinde Mijns
Donderdag 24 december: pastor Monica Randt

De vieringen worden gehouden in: De Grote Zaal van de Open Hof, Fahrenheitstraat 115. **Aanvang: 15.00 uur**

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum, de Heilige Familie en de Christus Koning. Het blad wordt gratis verspreid onder de parochianen en vrienden van de Martelaren, de Heilige Familie en de Christus Koning.

Medewerkers: C. van Loon redactie
R. Weijens lay-out
J. Quint tekenaar
T. Dijks en R. Weijens copyprint
Linnaeussociëteit vouw- en netwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:
Roy Weijens, Pythagorasstraat 101hs
1098 EZ Amsterdam, telefoon 020 – 69 44 375
e-mail: hofnieuws kopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk Linnaeushof 94665 38 30
[openingstijden: elke woensdag van 10.00 – 12.00 uur]
e-mailadres: secretariaat@hofkerk.nl

Diaken	C. van Loon, Linnaeushof 94	665 38 30
Bezorging Hofnieuws	mw. M. Veenboer, Tuinbouwstraat 29a	693 98 07
Caritas	J.W.A.M. Nypels, Teslastraat 152	468 46 20
Kerkzaken	B. Hilhorst, Kruislaan 132	692 40 81
Koffiebeuk	mw. N. Disch, Galileïplantsoen 23	668 43 28
Dameskoor	mw. A. Wartenberg, Archimedespl. 57	692 08 44
Dames & Herenkoor	mw. B. Amsen, Wormerveer	075 – 621 25 40
Kinderkoor	N. Essen, Anfieldroad 47	693 62 12
Lit. Werkgroep. Mart.	mw. M. Horn, Bantaskine 10, Diemen	0294-7750 32
Meerklank	E. Weijens-Blaas, Pythagorasstraat 101hs	694 43 75

Voor informatie en het allerlaatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website: www.hofkerk.nl.

Hier vindt u ook een link naar de site van De Regio.

Hofnieuws verschijnt maandelijks in een oplage van 850 ex.

Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376

t.n.v. Hofnieuws Diemen

LITURGIEKALENDER

zondag 4 oktober 10.30 uur	Martelarenfeest C. van Loon en A. van Buuren	Alle koren
zondag 11 oktober 10.30 uur	Eucharistieviering A. C. van Loon en M. Jehandut	LWM
zondag 18 oktober 10.30 uur	Wereldmissiedag L. Nederstigt	Meerklank
zondag 25 oktober 10.30 uur	Eucharistieviering L. Frenzel	Dames- en Herenkoor
zondag 1 november 10.30 uur	Allerheiligen A. C. van Loon	LWM
maandag 2 november 19.30 uur	Allerzielen N. Essen en C. van Loon	Dameskoor

zondag 8 november 10.30 uur	Willibrordzondag N. Essen	Meerklank
zondag 15 november 10.30 uur	Radboudzondag R. Huysmans en C. van Loon	Dames- en Herenkoor
zondag 22 november 10.30 uur	Christus Koning v/h Heelal N. Essen	LWM
zondag 29 november 10.30 uur	1^e Zondag van de Advent Sinterklaas N. Essen en F. de Haas	Meerklank
zondag 6 december 10.30 uur	2^e Zondag van de Advent C. van Loon	Dames- en Herenkoor

Kerk open voor ochtendgebed: vrijdag: 09.00 uur